

خلاصه مقالات

اولین همایش

پژوهش و درمان در روانشناسی بالینی

1th National Conference on Research & Treatment

in

Clinical Psychology

May | خرداد
2012 | ۱۳۹۱

دارای امتیاز باز آموزشی
ویژه روانشناسان و روانپزشکان

۶۸	تاثیر آموزش مدیریت پرخشگری مبتنی بر رویکرد شناختی - رفتاری (طرح TAME) بر سازگاری دانش آموزان دبیرستانی	امیر خجسته کاشانی ، حمید رضا آقامحمدیان شعرباف، بهرامعلی قنبری هاشم آبادی
۷۲	اثربخشی آموزش مدیریت پرخشگری مبتنی بر رویکرد شناختی - رفتاری (طرح TAME) در بلوغ اجتماعی دانش آموزان دبیرستانی	امیر خجسته کاشانی ، حمید رضا آقامحمدیان شعرباف، بهرامعلی قنبری هاشم آبادی
۱۷۱	تاثیر بازی درمانی گروهی بر کاهش پرخشگری کودکان پیش دبستانی	سمیه خدیوی زند ، حمیدرضا آقامحمدیان شعرباف ، سیدمحسن اصتری نکاح
۲۶۱	مقایسه شناخت های خودکشی و افسردگی ، اضطراب ، استرس بین افراد اقدام کننده به خودکشی و غیر اقدام کننده به خودکشی در شهر اهواز	الهام خرمزاده ، علی حسن رحمانی
۵۷	رابطه بین سبک های مقابله با استرس با گرایش به اعتیاد در دانش آموزان مقطع متوسطه در منطقه مرزی	راضیه خسروی ، مریم قره چاهی
۴۱	سبک های دلپستگی و سازگاری دانشجویان	سروش خوشنام ، محمد ترکمان ، حسین حسینی
۱۹۷	بررسی اثربخشی مهارت های ادراکی-دیداری بر خلاقیت کودکان پیش دبستانی	طاهره دادوند و فاطمه سالاری ، حسن تونزنده جانی ، زینب چنارتی
۱۹۲	بررسی تاثیر قصه درمانی گروهی بر کاهش اضطراب پسران عقب مانده ذهنی	مهرنوش داریی ، حسین داودی
۱۵۳	رابطه هوش هیجانی با رمانتیک بودن در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد	فاطمه دریایی ، علیرضا فرزانه ، علی محمد باقری گلچینی ، فرشته تام
۱۶۴	بررسی رابطه ابراز هیجان و سلامت روان دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام	سعید دشتیان جامی ، آریتا کشاورز
۱۷۶	تاثیر چهار جلسه آموزش خانواده معنادین بر تغییر احساسات و رفتار اعضای خانواده	معصومه دهقان ، غلامحسین حقدادی
۴۳	بررسی رابطه بین سبک های فرزند پروری والدین با هوش هیجانی فرزندان	سعید دولایی ، نرگس اسماعیل جامی
۱۴۲	اثربخشی درمان گروهی فراشناختی در بهبود باورهای فراشناختی و پاسخ های نشخواری بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی	مهمشید دولشاهی ، حسین شاره ، محمد کاهانی
۳۱۲	بررسی تاثیر و مقایسه درمان با RTMS و دارو درمانی در درمان بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی	زینب رئیس جویان و ابراهیم عبدالهیان
۲۸۰	تاثیر آموزش حل مساله و تصمیم گیری بر اضطراب حالت بیماران مبتلا به سندرم کرونر حاد	سپیده راست بود ، بهرام میرزاییان و وحید مخبری
۲۰۷	بررسی رابطه شوخ طبعی و سلامت روانی در دانشجویان دانشگاه فردوسی	داود راضی رودی ، التاز فروغی
۲۱	بررسی وضعیت بهداشت روانی دانش آموزان دبستانی	علی رجایی ، سید جواد کریمیان ناری ، سید امیر امین یزدی ، حسین کارشکی
۲۵۸	بررسی رابطه ابعاد هویت و اختلالات روانی در نوجوانان مهاجر	علیرضا رجایی ، قربانعلی اسدی
۱۸۹	سبک های فرزندپروری و مؤلفه های رفتار مثبت گرا	علیرضا رجایی ، غلامرضا خوی نژاد ، وحید نسائی
۱۰۵	آموزش طرح مروج سلامت بر تغییر نگرش نسبت به کاهش رفتارهای پر خطر و افزایش سلامت روانی دانش آموزان	علیرضا رجایی ، غلامرضا خوی نژاد ، علی شفیعی
۲۶۰	بررسی مقایسه ای سبک های دلپستگی و بحران هویت در زنان روسپی و عادی	علیرضا رجایی ، وحیده خواجه میرزا ، حمیدرضا آقامحمدیان، آریتا کشاورز
۹۸	رابطه بین میزان خودکارآمدی و سخت رویی با شیوه های مقابله در برابر فشار روانی	علیرضا رجایی - حسین بهرا - حبیب اله کابلی رحیم بیگی

تاثیر بازی درمانی گروهی بر کاهش پرخاشگری کودکان پیش دبستانی

سمیه خدیوی زند^{۱*}، حمیدرضا آقامحمدیان شعریاف^۲، سیدمحسن اصغری نکاح^۳

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

^۲ استاد گروه روانشناسی دانشگاه فردوسی

^۳ استادیار گروه روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

نتیقات متعددی بیانگر اهمیت بالینی پرخاشگری در کودکان است. این یافته‌ها موید این دیدگاه می‌باشد که پرخاشگری اغلب اوقات ثابت بوده، در عین حال با رشد اجتماعی و روابط رضایتبخش با همسالان تداخل پیدا کرده، ناسازگاری اجتماعی در اواخر نوجوانی و بزرگسالی را پیشبینی نموده، و با نتایج ضعیف از جمله شکست و اخراج از مدرسه مرتبط می‌باشد. در خانواده نیز کودکان پرخاشگر با تنبیه بدنی و کلامی والدین روبرو شده و بعضاً بخاطر بعضی رفتارهای ناسازگارانه خود دچار نوعی انزوا و عدم تعامل اجتماعی سالم می‌شوند. لذا جدی‌گرفتن پرخاشگری و خشم کودکان و یافتن روش‌های اصلاح رفتار و برون ریزی هیجانی کودکان می‌تواند به طور بنیادی زمینه خشم و پرخاشگری را در کودکان کاهش دهد. هدف پژوهش حاضر، بررسی تاثیر بازی درمانی گروهی در کاهش پرخاشگری پسران پیش دبستانی بود. جامعه آماری، پسران ۳-۵ ساله دبستانی شهید و روش نمونه گیری دردسترس بود، بدین صورت که از میان مهدکودک‌های مشهد، یک مهدکودک انتخاب شد و از میان آنها ۳۰ نفر به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند که بصورت تصادفی در گروه‌های آزمایش و گروه کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش ۱۱ جلسه بازی درمانی گروهی را دریافت کردند. طرح پژوهش حاضر، از نوع شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود و از آمار توصیفی و آمار استنباطی و تحلیل کوواریانس برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بازی درمانی گروهی موجب کاهش پرخاشگری کودکان در مقایسه با گروه کنترل بود و فرضیه‌های فرعی این پژوهش شامل تاثیر بازی درمانی گروهی بر خرده مقیاس‌های پرخاشگری است که تاثیر بازی درمانی بر پرخاشگری جسمانی، کلامی و تکانشی تایید گردید و بر پرخاشگری رابطه ای رد شد. یافته این پژوهش که حاکی از تاثیر بازی درمانی گروهی بر کاهش پرخاشگری کودکان پیش دبستانی است و هم راستا بودن آن با یافته‌های پژوهش‌های گذشته، نشان دهنده موثر بودن بازی درمانی در اکثر مشکلات کودکان و نوجوانان است که به عنوان یک درمان موثر و مفید با تاریخچه ای غنی شناخته شده و باید بیشتر به آن پرداخته شود.

کلید واژگان: بازی درمانی گروهی، کاهش پرخاشگری، کودکان پیش دبستانی